

בית דין ירושלים

לדיני ממונות ובירורי יוחסין

סניפי בית הדין בבני ברק ובקרית ספר (מודיעין עילית) בשבתו כבוררות וכבית הוראה לממונות במעמד שני צדדים, ע"י דיין יחיד או מותב תלתא

(תיק זה פורסם כבר בחוברות המודפסות של בית הדין)

תביעת חוב שכר שלא נפרע והמעביד בטוח שספר את הכסף ונתן מספיק

תיק מס' 2089.

טענות ומענות מאדם שביקר אצל רופא ביקור פרטי במחיר של 600 שקלים, והכין בכיסו שטרות מקופלים בסך 600, ובסוף הביקור הביא לרופא את השטרות המקופלים מהכיס ולא ספר כשהביאם. וגם הרופא לא ספר תיכף, אבל התקשר אחרי זמן מה לומר שמצא שם רק 500 ודורש עוד 100. וניסה לשאול אותו שמא מאז שקיבל הכסף עד שספר התערב לו חלק מהכסף או שהוציאו, והרופא טוען טענה ברורה שלא התערב ולא השתמש ואין ספק שקיבל רק 500. והשאלה היא האם חייב לשלם לו עוד 100. ומוסיף השואל שיתכן ולא שם לב והשתמש בכסף שבכיס, הוא כמעט בטוח שלא, אבל זה יתכן שיקרה מתוך הרגל בלי שימת לב.

ונפסק הדין שדינו מפורש בסימן עה סעיף ט' שהתביעה היא ברי וההכחשה היא שמא, ועז"נ ברי עדיף, כי הוא ברי טוב ושמא גרוע.

והיה מקום להסתפק אולי עצם הפרעון בלי ספירה, והרופא הכניס לכיס היא סיום סיבת החיוב. כי יש פרעון גמור וודאי נגד טענת החיוב. וכעת הימצאות הספק היא טענה חדשה ואולי דומה לפרע ואח"כ נמצא שטר מזויף שזו טענה חדשה, עי"ש בכסה"ק. ומ"מ נלע"ד שאין זה דומה לטענה חדשה של שטר מזויף והדו"ד הוא על עצם פריעת החוב וע"כ חייב מדין ברי ושמא.